

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 41CoSr/2/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200009  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6218200009.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobkyne U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. I. XX, XXX XX C. I., právne zastúpenej Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou, so sídlom Nám. A. H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csr/1/2018-131 zo dňa 27. septembra 2019, takto

### rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csr/1/2018-131 zo dňa 27. septembra 2019 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 11Csr/1/2018-131 zo dňa 27. septembra 2019 žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyni.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 02.01.2018 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansovej 2, vydaný rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, pod sp.zn. SRSpA 01972/17 zo dňa 14.11.2017 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) s poukazom na neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a ostatné zákonné dôvody vyjadrené v § 45 ods. 1 písm. g), i), j), l) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“). Súd prvej inštancie zistil, že medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou bola uzavretá Zmluva č. 027442044 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalobkyni schválený úverový rámec vo výške 995,82 Eur. Dňa 29.02.2016 strany uzatvorili Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „dohoda o uznaní záväzku“) a dňa 16.03.2016 strany uzatvorili Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu č. 4002197 (ďalej len „spotrebiteľská rozhodcovská zmluva“, resp. „rozhodcovská zmluva“) podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.
3. Súd prvej inštancie na predmetnú vec aplikoval § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 45 ods. 1 písm. c), e), g), h), i), j), k), l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 4 ods. 1, 2 písm. h), k) a ods. 3 písm. a) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, preto ju v plnom rozsahu zamietol.

4. V posudzovanej veci súd prvej inštancie uviedol, že primárne sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, t.j. pre neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Krajský súd v Banskej Bystrici v zrušujúcom rozhodnutí č.k. 41CoCsr/1/2019-102 zo dňa 26.06.2019 konštatoval právny názor, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným predstavuje platný právny úkon, keďže obsahuje zákonom požadované náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a nebola súčasťou formulárovej zmluvy a nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

5. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní vzhľadom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu skúmal, či sú dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku ex offo podľa § 45 ods. 1 písm. c), g), h), i), j), k), l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a dôvody na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia uvádzané žalobkyňou podľa § 45 ods. 1 písm. g) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

6. Vo vzťahu k dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd prvej inštancie poukázal na článok II. spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, z ktorého vyplýva, že zmluva sa vzťahovala na všetky spory, ktoré vznikli z dohody o uznaní záväzku, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vznikli z dohody a spory, ktoré vznikli z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z dohody. Z obsahu rozhodcovského rozsudku vyplýva, že predmetom rozhodcovského konania bol písomný žalobný návrh žalovaného, ktorým sa dožadoval vydania rozhodnutia, aby žalobkyňa (žalovaná v rozhodcovskom konaní) zaviazala na zaplatenie 1.800,07 Eur spolu s príslušenstvom právnym titulom uzatvorenej dohody o uznaní záväzku, ktorou žalobkyňa uznala svoj záväzok zo zmluvy o úvere čo do dôvodu, aj výšky. Obsahom rozhodcovského rozsudku mal súd prvej inštancie preukázať, že rozhodcovský súd rozhodoval vo veci sp.zn. SRSAspA/01972/17 spor, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a v súlade s dohodou o uznaní práva, ktoré vzniklo na základe zmluvy o úvere. Jedná sa o vec, ktorú rozhodcovská zmluva výslovne predvídala v článku II. a nebola vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, pretože nejde o spor podľa § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

7. K dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. i) a l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd prvej inštancie odkázal na obsah rozhodcovského rozsudku (str. 2 až 4), z ktorého vyplýva právny rámec posudzovania veci. Bolo zjavné, že rozhodcovský súd zmluvný vzťah zo zmluvy o úvere kvalifikoval podľa § 497 Obchodného zákonníka ako zmluvu o úvere a súčasne sa zaoberal aj vzťahom zmluvy o úvere k ustanoveniam zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Zmluvu správne vyhodnotil podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Právne posudzovanie žalobného nároku rozhodcovským súdom bolo založené primárne vo vyhodnotení nadväzujúceho právneho úkonu, t.j. dohody o uznaní záväzku, ktorú posúdil ako platný právny úkon nahradzujúci pôvodný záväzok zo zmluvy o úvere. Správnosť právneho posudzovania potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici obsahom uznesenia č.k. 41CoSr/1/2019 zo dňa 26.06.2019. Preto žalobné námietky vo vzťahu k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa v právnom posudzovaní veci, pretože neboli dodržané náležitosti zmluvy o úvere nemohli mať vplyv na výsledok sporu. Nad rámec tohto stanoviska súd prvej inštancie k námietkam žalobkyne poznamenal, že zmluva o úvere predstavuje platný právny úkon. Bola preukázaná písomná forma zmluvy a boli dodržané aj podstatné náležitosti obsahu zmluvy, keďže zmluva dostatočne vymedzuje zmluvné strany, záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť peňažné prostriedky do výšky schváleného úverového rámca (995,82 Eur), výšku štandardnej úverovej splátky (33,19 Eur), t.j. dohodu o výške úveru a záväzok dlžníka (žalobkyne) poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť z nich úroky. Pokiaľ žalobkyňa namietala absenciu údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), tak podľa predmetu zmluvy o úvere sa jedná o revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ úver dopĺňa a úverový vzťah môže fungovať aj neurčitú dobu. Priamo zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne počítá s nemožnosťou určenia RPMN. Nedostatok uvedených náležitostí nemohol vyvolať neplatnosť zmluvy, pretože žalobkyňa bol poskytnutý úver, ktorý čerpala.

8. Vo vzťahu k dôvodu uvedenému podľa § 45 ods. 1 písm. j) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok žalobkyňa uložil povinnosť

peňažného plnenia vo výške 1.800,07 Eur spolu s príslušenstvom, čo je štandardná forma plnenia nielen v rozhodcovskom, ale aj v civilnom sporovom konaní.

9. Nakoniec k dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd prvej inštancie dodal, že žalobkyňa nešpecifikovala a netvrdila v čom konkrétne spočíva rozpor s verejným poriadkom Slovenskej republiky. Rozpor s verejným poriadkom Slovenskej republiky sa pojmovovo vzťahuje k normám medzinárodného práva.

10. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska hmotného práva rozhodcovským súdom neboli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý správne a úplne zistil skutkový stav veci a ku dňu vydania rozhodnutia aplikoval relevantné hmotné právo aj vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že neboli zistené a preukázané zákonné dôvody, pre ktoré súd môže zrušiť rozhodcovský rozsudok, súd prvej inštancie žalobu žalobkyne v plnom rozsahu zamietol.

11. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V spore v plnom rozsahu bol úspešný žalovaný, preto mu súd prvej inštancie priznal nárok na plnú náhradu trov.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Odvolanie odôvodnila tým, že už v rámci žalobnej odpovede argumentovala tým, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok žalovaného vo forme povolenia splátok dlhu, ktorého skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a pristúpenie k záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalovaného nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou a že trvala na tom, že dlh je premlčaný. Už v žalobe argumentovala tým, že túto dohodu podpísala s úmyslom dosiahnuť splatenie dlhu v splátkach a rozhodne nebolo v jej záujme predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, prípadne súhlasiť s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršila postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, čo vyplýva zo skutočnosti, že nemala žiadnu vedomosť o následkoch podpísania dohody o uznaní záväzku, ktorej obsah nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť. Jej jediným cieľom bolo uhrádzať dlh v čo najnižších splátkach, keďže nemala žiadnu vedomosť o tom, že dlh je už premlčaný. Za nekalé konanie žalovaného považovala aj spôsob, akým naformuloval žalobu. Samotný fakt, že podpísala dohodu o uznaní záväzku neznamena, že si bola vedomá o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Takto naformulovaná dohoda o uznaní záväzku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, ktorá by mala uhradiť v priemere mesačne 200,-- Eur, čo je pri jej nízkom dôchodku a ďalších záväzkoch v podstatne nemožné. Vzhľadom na to, že nemala vedomosť o následkoch premlčania, trvá na tom, že dlh je premlčaný. Bez poučenia spotrebiteľa o následkoch premlčania a o procesných následkoch vznesenej námietky premlčania v konaní, je uzatvorenie takejto dohody o uznaní záväzku nekalou obchodnou praktickou, pričom nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Právny úkon - dohoda o uznaní záväzku svojim obsahom obchádza zákon, odporuje predpisom na ochranu spotrebiteľa a je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. V tejto súvislosti poukázala na viaceré rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zmenil tak, že zruší rozhodcovský rozsudok, prípadne aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V prípade úspechu si uplatnila právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

13. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že sa plne stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. Nakoľko žalobkyňa obsahovo neuviedla žiadne nové skutočnosti a kvalifikovane nepoprela žiadne skutkové tvrdenia žalovaného podstatné pre rozhodnutie vo veci, vyslovil názor, že žalobkyňa ani v odvolacom konaní neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa mala dostatok času sa s dohodou o uznaní záväzku oboznámiť, v dohode bol dlh presne špecifikovaný, bola špecifikovaná aj zmluva, na základe ktorej predmetný dlh vznikol. Rozhodcovská zmluva nebola viazaná na poskytnutie úveru, mala podobu osobitného dokumentu, jej uzavretie bolo na slobodnej vôli žalobkyne, pričom uzavretie zmluvy nebolo ničím podmienené a žalobkyňa mala možnosť rozhodcovskú zmluvu nepodpísať. Podľa názoru žalovaného rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Rozhodcovský súd, ktorý vydal žalobkyňou

napadnutý rozhodcovský rozsudok dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodcovský rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalobkyne, že v danom prípade sa jedná o premlčaný záväzok. Poukázal na to, že žalobkyňa o premlčaní dlhu preukázateľne musela vedieť, ako to vyplýva z čl. 2. dohody o uznaní záväzku, posledná veta. Žalobkyňa aj napriek tomu, že o premlčaní dlhu vedela sa rozhodla dohodu o uznaní záväzku bezvýhradne podpísať. Mal za to, že žalobkyňa neodôvodnila a dostatočne nepreukázala ňou tvrdené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku a neuviedla skutočnosti, ktoré by odôvodňovali opodstatnenosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, resp. by spochybnili jeho nárok na zaplatenie dlžnej sumy. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalobkyne v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, a preto podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

15. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa sa v predmetnom konaní domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. g), i), j), l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V žalobe namietala neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a dohody o uznaní záväzku. Ďalej vzniesla námietku premlčania a namietala, že vzhľadom na to, že v zmluve o úvere absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa s pôvodným veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava uzatvorila dňa 28.10.2008 zmluvu o úvere, na základe ktorej právny predchodca žalovaného žalobkyňi poskytol úverový rámec vo výške 995,82 Eur.

16. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá dohoda o uznaní záväzku, na základe ktorej sa žalobkyňa uznala svoj dlh čo do právneho dôvodu a výšky voči žalovanému, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi pôvodným veriteľom s tým, že celková dlžná suma vo výške 2.386,80 Eur pozostáva s istiny vo výške 1.035,74 Eur, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy o úvere a z úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1.035,74 Eur za dobu od 23.11.2015 do dňa splatnosti poslednej splátky. Dlžník (žalobkyňa) zároveň vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch (článok 2.). Ďalej si žalobkyňa so žalovaným v tejto dohode dojednali formu splatenia záväzku v 12 mesačných splátkach po 30,-- Eur (článok 3.) a strany vyhlásili, že dohoda bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, že pred podpisom si dohodu v celosti i s prílohami prečítali, porozumeli jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísali (článok 4.). Veriteľ (žalobca) túto dohodu podpísal dňa 29.02.2016. Žalobkyňa so žalovaným ďalej dňa 16.03.2016 uzavrela spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ktorej predmetom bolo, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, podpísanej veriteľom dňa 29.02.2016, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto dohody, budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov stáleho rozhodcovského súdu. Súd prvej inštancie v predmetnej veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č.k. 11Csr/1/2018-64 zo dňa 05.10.2018 tak, že žalobe žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 41CoSr/1/2019-102 zo dňa 26.06.2019 uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v tomto zrušujúcom uznesení vyslovil záver, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená platne, pretože nebola súčasťou formulárovej zmluvy a jej dojednanie nie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmluve a že dohoda o uznaní záväzku bola tiež uzatvorená platne.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

18. Podľa § 45 ods. 1 písm. c), e), g), h), i), j), k), l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Podľa § 45 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

20. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že dohoda o uznaní dlhu je neplatným právnym úkonom a že nemala vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

21. Po preskúmaní veci sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dohoda o uznaní záväzku uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je platným právnym úkonom. Odvolací súd poukazuje na svoje skoršie zrušujúce rozhodnutie, v ktorom uviedol, že žalobkyňa mala možnosť preštudovať si predmetnú dohodu vo svojom bydlisku, pretože táto jej bola doručená poštou, mohla si jej obsah nechať vysvetliť ak jednotlivým ustanoveniam nerozumela ako tvrdí, prípadne mala možnosť túto dohodu nepodpísať. Súčasťou tejto dohody bolo aj vyhlásenie žalobkyne, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Odvolací súd už v tomto rozhodnutí dospel k záveru že žalobkyňa mala dostatok času sa s predmetnou dohodou oboznámiť, v dohode bol dlh presne špecifikovaný, bola špecifikovaná aj zmluva, na základe ktorej dlh vznikol. Žalobkyňa nebola nútená predmetnú dohodu podpísať, podpísanie dohody mohla odmietnuť. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku tiež vyplýva, že rozhodcovský súd sa zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalobkyňou (žalovanou v rozhodcovskom konaní), pričom túto námietku posudzoval v súlade s § 110 ods. 1, druhá veta Občianskeho zákonníka v spojení s § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri premlčanom dlhu má uznanie právny následok len vtedy, ak ten kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Z uvedeného dôvodu odvolací súd námietku žalobkyne, že dohoda o uznaní záväzku je neplatný právny úkon a že nemala vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch považoval za nedôvodnú.

22. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní pred rozhodcovským súdom neboli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, že rozhodcovský súd správne a úplne zistil skutkový stav veci a ku dňu rozhodnutia aplikoval relevantné hmotné právo aj vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu predmetnú vec správne právne posúdil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v nadväznosti na § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech plnom rozsahu. Odvolací súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalobkyňi.

24. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

25. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).